

Cây, Gió, Người Ta

Cây nào không muốn lặng?

Tại gió đi qua mà!
Nhưng cây khác người ta
Cây không đi theo gió!

Cây, tạnh gió, đứng đó
cho phố còn có cây
cho trời còn xanh mây
cho sang năm cháy tiếp...

Con người trong số kiếp
theo gió và biển dâu
con người có đi đâu
cũng oằn mình giông bão...

Cây không hề áo nã
có gió thì vi vu
con người nằng oán thù
quyết trả thù cho được!

Hãy nhìn kìa Đất Nước
của con người đấy thôi
lũ lụt vì mưa rơi
đổ xiêu vì giông tố!

Cây dù có ngã, đổ
được dùng xây nhà to
người thì chết co ro
trôi theo dòng nước xiết...

Cây muốn lặng, gió miết
cứ kệ gió, sợ gì?
người có tiếng gan lì
luôn luôn cần cứu trợ!

Nguyễn Du từng nín thở
để đời hai câu...Duyên:
"Hoa trôi nước lặng đã yên
Hay đâu Địa Ngục giữa miền Trần Gian!" .

*Độc Thúy Kiều Thúy Vân
gặp hai câu thơ đó!
Buồn đời biết ai tỏ
tôi bèn nói gió mưa...*

Trần Vấn Lệ